

CZWARTOKLASISTA U PROGU DRUGIEGO ETAPU EDUKACYJNEGO

WSKAZÓWKI DLA RODZICÓW

Uczniowie kończąc klasę trzecią rozpoczynają nowy etap edukacyjny. Stają przed nowymi wyzwaniami pełni obaw i ciekawości, jak to będzie w starszej klasie, zastanawiają się, czy poradzą sobie z nowymi obowiązkami? Na początku możemy przygotować z dzieckiem plan lekcji z wyraźnie zaznaczonymi numerami sal i poprosić dziecko o sporządzenie listy uczących je nauczycieli. Ułatwi to dziecku odnaleźć się w nowej sytuacji i sprawi, że poczuje się chociaż trochę pewniej.

Zdajemy sobie sprawę, że największym problemem dzieci na początku klasy czwartej jest brak umiejętności efektywnego uczenia się. Może zdarzyć się, że napotykając trudności i zdobywając niskie oceny, dzieci mogą zniechęcać się do nauki, szkoły, nauczycieli. Dlatego, aby temu zapobiec, powinniśmy wpierać naszych czwartoklasistów nie zapominając jednak o tym, że musimy nauczyć dzieci większej samodzielności.

Musimy próbować przyzwyczajać dziecko do samodzielnego odrabiania lekcji, ograniczając naszą pomoc do tych zadań, przez które dziecko nie będzie mogło przebrnąć samodzielnie. Pomoc nigdy nie powinna sprowadzać się do robienia zadań za dziecko, ale z dzieckiem. Wyręczanie w szkolnych obowiązkach sprawi, że dziecko będzie myślało wyłącznie o tym, jak osiągnąć najwyższą ocenę najmniejszym wysiłkiem. Ważne jest, aby rozmawiać z dzieckiem na temat szkolnych zadań i konieczności bycia aktywnym na lekcjach. Przekonujmy świeżo upieczoną czwartoklasistę, że przede wszystkim własną aktywnością zdobywa się wiedzę.

Na pierwszym etapie nauczania dla wielu dzieci obowiązek szkolny ogranicza się do odrabiania prac pisemnych. W klasie czwartej to nie wystarczy. Praca domowa często będzie polegała na powtarzaniu i utrwalaniu wiadomości zdobytych na lekcjach, a innym razem na uczeniu się rzeczy całkowicie nowych. Czasem wystarczy przeczytanie notatek, ale częściej konieczne będzie sięgnięcie do podręcznika. Czym wyższa klasa, tym więcej będzie materiału do przyswojenia. Dlatego organizowanie materiału, którego trzeba się nauczyć będzie ważnym elementem uczenia się. Od początku zwracajmy uwagę, aby dziecko zapisywało co ma zadane do domu.

Oto podstawowe zasady uczenia się, które przekażmy dziecku:

1. Uczymy się od „ogółu do szczegółu”. Na początku zapoznajemy się z treścią całości, a dopiero potem skupiamy się na szczegółach.
2. Materiał należy często powtarzać w niedługim czasie po jego wyuczeniu się, w przeciwnym razie trzeba będzie uczyć się go ponownie.

3. Efekty uczenia się są lepsze, gdy uczeń będzie się uczył bezpośrednio po sobie różnych przedmiotów, np.: polskiego i przyrody.
4. Między uczeniem się jednego i drugiego przedmiotu powinna nastąpić krótka przerwa na wypoczynek.
5. Aby uniknąć zjawiska „ pustki w głowie”, gdy uczeń zostanie wezwany do odpowiedzi, należy kształcić umiejętność przypominania sobie i odtwarzania wyuczonego materiału w odpowiednim momencie. Dlatego dziecko musi opanować wiadomości ze zrozumieniem, logicznie pogrupowane, wiążąc nowe treści z tym, czego dowiedział się wcześniej.

Ponadto:

1. Zadbajmy o stałe miejsce pracy, te same godziny. Zapewnijmy dziecku bezwzględny spokój, pomoże to dziecku lepiej skoncentrować się na zadaniu. Im mniej zmian, tym mniej zakłóceń w pracy.
2. Przed przystąpieniem do odrabiania lekcji poprośmy dziecko, by przygotowało się do nich-skorzystało z toalety, zjadło gdy jest głodne (podjadanie w czasie nauki rozprasza uwagę).
3. Określmy czas pracy i czas wypoczynku. Najlepiej żeby dziecko odrabiało lekcje tego dnia, kiedy są zadane. Pozwólmy żeby odrabianie lekcji zaczynało od tych przedmiotów, które lubi. Pamiętajmy że, zbyt długie przesiadywanie przy biurku nie sprzyja koncentracji na zadaniu. Dziecko wiąże odrabianie lekcji z przymusem siedzenia przy biurku, a nie z koniecznością koncentrowania się na zadaniu.
4. Pozwólmy dziecku na odrabianie lekcji wspólne z kolegami, ale kontrolujmy je.
5. Nie utożsamiajmy dziecka z oceną. Zwracajmy uwagę na umiejętności zdobywania wiedzy i wykorzystywania jej, radzenia sobie w sytuacjach trudnych. Doceniajmy wysiłki, a nie tylko efekty samodzielnej pracy, nagradzajmy najmniejsze sukcesy i starajmy się bagatelizować porażki. Dziecko uwierzy w siebie, bez obaw i lęków będzie próbowało pokonywać trudności.
6. Dodawajmy dziecku pewności siebie. Podkreślajmy jego mocne strony. Wiara w siebie sprzyja większej aktywności.
7. Prowokujmy dziecko do wystawiania sobie dobrych ocen. Jeśli coś się udało, cieszymy się z efektów razem z dzieckiem. Jeśli odkryje przyjemność w docenianiu własnych wysiłków, z pewnością chętniej będzie zabiegało o następne takie przyjemności.
8. Pomóżmy dziecku w organizacji czasu wolnego- nuda to największy wróg. Ale zostawmy też dziecku czas wolny na swobodny wypoczynek i nieprzewidziane planem zajęcia.
9. Zanim zaproponujemy dziecku zajęcia dodatkowe pozwólmy mu oswoić się z nową sytuacją.

Aby jak najlepiej zadbać o dziecko na progu drugiego etapu edukacyjnego zachęcam Państwa do systematycznej współpracy z wychowawcą i nauczycielami, interesujcie się postęпами dziecka w nauce i zachowaniu. Powiadamiajcie wychowawcę o szczególnych

zaleceniach wobec dziecka (np.: ze względu na stan zdrowia), jeżeli takie są. Dbajcie o to, aby dziecko korzystało z oferowanej przez nauczycieli, specjalistów pomocy.

Na podstawie tekstu A. Taraszki opracowała W. Krywult

.